

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

ΕΡΓΑΣΙΑ 2021-2022

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΕΡΕΛΗΣ - 3170065

ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΜΠΡΟΒΑΛΑΚΗ - 3180234

(Ο κώδικας, τα αποτελέσματα και τα *visualisations* βρίσκονται στα *notebooks*, παρακάτω θα παρατεθούν επεξηγήσεις και η περιγραφή των όσων κάναμε για την οικονομία χώρου)

Μέρος 1ο (10 Μονάδες)

1. Κατεβάσαμε τα δεδομένα από το Yahoo Finance για τα τελευταία 5 έτη.
2. Βλέποντας τα δεδομένα, παρατηρήσαμε ότι η στήλη **Close** καθώς και η στήλη **Adj Close** έχουν τα ίδια δεδομένα και έτσι αποφασίσαμε να αφαιρέσουμε την **Adj Close**. Επίσης, μετατρέψαμε την στήλη **Date** σε *datetime* type για να μπορούμε να χρησιμοποιούμε τις ιδιότητες των ημερομηνιών και αφαιρέσαμε τις NA τιμές. Χρησιμοποιώντας την *describe()* παρατηρήσαμε πως οι διαφορετικές μεταβλητές μας βρίσκονται σε αρκετά διαφορετικές κλίμακες και έτσι θα χρειαστεί σίγουρα κανονικοποίηση. Τέλος, προσθέσαμε στο dataset μας μια μεταβλητή “**Up/Down**” με βάση τα δεδομένα της στήλης **close**. Στην ουσία μας περιγράφει αν η σημερινή τιμή κλεισίματος είναι μεγαλύτερη από την χθεσινή (Δηλαδή αν θα είχαμε κέρδος την συγκεκριμένη μέρα σε long θέση). Αυτή η μεταβλητή χρησιμοποιήθηκε για την Logistic Regression.
3. Για το Preprocessing:
Χρησιμοποιήσαμε τον *MinMaxScaler* για να κάνουμε το normalization. Ο *MinMaxScaler* για κάθε τιμή στο dataset, μετατρέπει όλες τις τιμές σε ένα εύρος [0, 1]. Ο μαθηματικός τύπος που χρησιμοποιεί είναι ο παρακάτω:

$$x_{scaled} = \frac{x - \min(x)}{\max(x) - \min(x)}$$

Για το Learning:

Στην **Linear Regression**, αρχικά χρησιμοποιήσαμε την *train_test_split* για να χωρίσουμε τα δεδομένα σε *train* και *test*. Η μεταβλητή *X* περιέχει τις στήλες **Open**, **High**, **Low**, **Volume** μετά το scaling και στην *Y* την στήλη **Close** μετά το scaling. Στη συνέχεια χρησιμοποιήσαμε το cross validation για να βρούμε το *R2 Score* του training καθώς και το αντίστοιχο score για το testing. Μετέπειτα, χρησιμοποιήσαμε

τον *KFold* για 10 φορές και βρήκαμε το *R2 Score* καθώς και το Mean Squared Error για κάθε επανάληψη.

Έχοντας βρει το βέλτιστο μοντέλο, προχωρήσαμε την οπτικοποίηση των παραμέτρων του. Έτσι φτιάξαμε την γραφική παράσταση στην οποία κατέληξε αλλά και ένα dataframe με τις πραγματικές τιμές του test dataset και τις προβλέψεις για σύγκριση.

Όσον αφορά την **Logistic Regression**, αρχικά η μεταβλητή *X* περιέχει τις στήλες *Open, High, Low, Volume* και *Close* μετά το scaling και η *Y* την στήλη *Up/Down*. Η στήλη αυτή έχει 1 όταν η τιμή *Open* είναι μεγαλύτερη από την *Close* και 1 αλλιώς. Χρησιμοποιούμε αυτή τη στήλη γιατί θέλουμε να κάνουμε classification, κάτι που

δεν γίνεται με την *Linear Regression*. Όμοια με πριν, χρησιμοποιήσαμε την *train_test_split* για να χωρίσουμε τα δεδομένα σε *train* και *test*. Σε αυτή την περίπτωση ψάχνουμε το ROC AUC score για το training και το testing για αυτό χρησιμοποιούμε το cross validation. Τέλος, βρίσκουμε το Accuracy score καθώς και το ROC AUC score.

4. Στο νευρωνικό δίκτυο χρησιμοποιήσαμε το framework *Pytorch* για την δημιουργία της αρχιτεκτονικής και των προβλέψεων. Αρχικά δημιουργήσαμε την κλάση του δικτύου μας και ορίσαμε πως θα έχει 2 hidden layers τα οποία θα μετασχηματίζουν την κάθε είσοδο σε 25 εξόδους (Το νούμερο αυτο επιλέχθηκε καθώς είναι ο median μεταξύ των input nodes, δηλαδή 50 και του output node, 1). Στη συνέχεια φορτώσαμε το dataset και το κάναμε scale. Η custom dataset class **TimeSeriesDataset** που φτιάξαμε, υλοποιεί στην ουσία ένα «κυλιόμενο παράθυρο» πάνω από τα δεδομένα μας έτσι ώστε να εκπαιδεύουμε σε 50 τιμές κάθε φορά. Μετά τον διαχωρισμό σε *train* και *test* δεδομένα, ορίσαμε μια μέθοδο για training και μια για testing και προχωρήσαμε σε εκπαίδευση σε 20 *EPOCHS* (Οποιαδήποτε τιμή πάνω από 20 μας έδινε diminishing returns και έτσι καταλήξαμε στο 20). Τελικά πλοτάραμε το *MSE* και δημιουργήσαμε με αυτό έναν πίνακα στον οποίο συγκρίνουμε τα μοντέλα μας.

5. Bonus – ARIMA

Το μοντέλο αυτό αντί να χρησιμοποιεί προηγούμενες τιμές της μεταβλητής πρόβλεψης σε μια παλινδρόμηση, χρησιμοποιεί προηγούμενα σφάλματα πρόβλεψης σε ένα μοντέλο που μοιάζει με παλινδρόμηση.

Για να χρησιμοποιήσουμε το ARIMA πρέπει τα δεδομένα μας να είναι σταθερά. Για αυτό τον λόγο χρησιμοποιήσαμε τα γνώσεις μας στην Στατιστική και εφαρμόσαμε τον κανόνα την Null Hypothesis. Σύμφωνα με αυτόν τον κανόνα, η Null Hypothesis γίνεται δεκτή μόνο όταν το $p\text{-value}$ είναι μεγαλύτερο από 0,05. Φτιάξαμε μία συνάρτηση που μας δίνει το $p\text{-value}$. Οπότε αν θεωρήσουμε ότι η Null Hypothesis είναι ότι τα δεδομένα μας είναι σταθερά, η υπόθεση αυτή πρέπει να απορριφθεί. Η

επόμενη επιλογή ήταν να χρησιμοποιήσαμε λογαρίθμους. Ακολουθούμε την ίδια διαδικασία αλλά το $p\text{-value}$ παραμένει υψηλό. Για αυτό τον λόγο, το ARIMA μας επιτρέπει να αφαιρέσουμε την συνιστώσα της τάσης από μία τιμή, χρησιμοποιώντας την συνάρτηση `shift()`. Τώρα το $p\text{-value}$ είναι μικρότερο από το 0.05, οπότε η Null Hypothesis είναι αποδεκτή και τα δεδομένα μας είναι σταθερά.

Στη συνέχεια, χωρίσαμε τα δεδομένα μας σε `train` και `test` σε αναλογία 9:1.

Μετάπειτα φτιάξαμε το μοντέλο μας και για κάθε τιμή του `testing dataset`, εμφανίζουμε την τιμή που είναι σωστή, αυτή που προέβλεψε το μοντέλο μας καθώς και το `error`. Το τελευταίο υπολογίζεται από την διαφορά της πραγματικής τιμής από την τιμή που βρήκε το μοντέλο διαιρεμένο με την πραγματική τιμή.

Το ARIMA παίρνει τις τιμές p, d, q . Το p δείχνει τον αριθμό των `autoregressive terms`, το d τον αριθμό των `nonseasonal differences` που χρειάζονται για την σταθερότητα και το q είναι ο αριθμός των `lagged forecast errors`. Η εκφώνηση ζητούσε το πρώτο q να είναι 1 και το δεύτερο 0. Εμείς επιλέξαμε για τα p, d τα 4 και 2 αντίστοιχα καθώς είδαμε πως με αυτές τις τιμές είχαμε τα καλύτερα αποτελέσματα στο διάγραμμα. Στη συνέχεια κάνουμε `fit` και χρησιμοποιούμε την συνάρτηση `forecast()`, η οποία χρησιμοποιεί τις προηγούμενες τιμές για να προβλέψει τις επόμενες.